

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519204384
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1519204384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobkyne: B. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXXX/XE, K., zastúpená advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., Radlinského 51, Bratislava, IČO : 47 231 157 proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o náhradu škody vo výške 1.116,-€ s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/47/2019-185 zo dňa 17. apríla 2023 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 1.116,-€ spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.116,-€ od 1.5.2019 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň rozhodol, že priznáva žalobkyňi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že rozsudkom zo dňa 26.5.2021, č.k. 24C/47/2019-119 (v poradí prvým) žalobu zamietol a nepriznal žalovanej procesnej strane náhradu trov konania. Na základe odvolania žalobkyne odvolací súd ako súd druhej inštancie rozsudkom zo dňa 30.6.2022, č.k. 9Co/103/2021-154 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia druhoinštančný súd nepovažoval závery súdu prvej inštancie za správne, tento nesprávne posúdil vec, keď pri posudzovaní otázky neprávneho úradného postupu príslušníkov Policajného zboru pri domovej prehliadke vykonanej dňa 15.3.2018 dospel k záveru, že je potrebné aplikovať ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého nesprávny úradný postup príslušníkov polície musí konštatovať prokurátor vo svojom stanovisku k žiadosti o preskúmanie postupu príslušníkov polície pri domovej prehliadke. Súd prvej inštancie nerozlišil dva nezávislé úradné postupy (vstup do obydlija a domovú prehliadku), posúdenie postupu ktorého je pre spornú vec kľúčové. Žalobný nárok totiž žalobkyňa neodvodzovala od priebehu domovej prehliadky, ale nesprávny úradný postup odvodzovala od vstupu do obydlija a s tým spojeným prekonávaním prekážky - vchodových dverí. Ďalej druhoinštančný súd uviedol, že ani jeden z týchto úradných postupov (t.j. aj nesprávny úradný postup, ktorý je predmetom konania) nespadá pod žiaden z prípadov uvedených v ustanovení § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko zákon takéto preskúmanie pre rozhodnutie o náhrade škody neukladá. Neobstojí ani záver súdu prvej inštancie, že zákonnosť alebo nesprávnosť postupu príslušníkov polície zasahujúcich pri domovej prehliadke zistená dozorujúcim prokurátorom nebola. Súd druhej inštancie poukázal na ustanovenie § 391 C.s.p., podľa ktorého je prvoinštančný súd povinný riadiť sa názorom

odvolacieho súdu, ktorým je viazaný. Bude potrebné vyriešiť otázku, či úradný postup príslušníkov Policajného zboru podľa § 104 Trestného poriadku pri vstupe do obydla je v súlade so zákonom. Správnosť úradného postupu treba posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej moci smeruje tak, aby nebola prekročená miera na dosiahnutie účelu trestného konania na úkor práva jednotlivca na súkromie.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 3, 4, § 15 ods. 1, §16 ods. 4 veta prvá, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), ustanoveniami § 104 ods. 1,2 Trestného poriadku, ustanovením § 78 ods. 5 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, keď poukázal nato, že predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú tak vydaním nezákonného rozhodnutia, ako aj nesprávnym úradným postupom, je súčasné, kumulatívne splnenie troch základných predpokladov, a to: 1/ existencia nezákonného rozhodnutia alebo existencia nesprávneho úradného postupu, 2/ vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia, ako aj nesprávneho úradného postupu a vznikom škody. Preukázanie splnenia uvedených podmienok zaťažuje osobu, ktorá sa domáha náhrady majetkovej alebo nemajetkovej ujmy za vydanie nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. Žalobkyňa svoj žalobou uplatnený nárok na náhradu škody voči štátu odvodila z postupu príslušníkov polície pri domovej prehliadke, vykonanej dňa 15.3.2018, pri realizovaní ktorej došlo k takému poškodeniu vchodových dverí na obydli žalobkyne, že bola nutná výmena dverí, za ktorú zaplatila žalobkyňa sumu vo výške žalovanej istiny.

1.3. Súd prvej inštancie po prehodnotení svojho pôvodného názoru na skutkový stav, v súlade so závermi druhoinštančného súdu, vychádzal zo skutočnosti, že v danom prípade sa jedná o dva nezávislé úradné postupy, ktoré treba posudzovať a skúmať z hľadiska zákonného postupu oddelene, a to vstup do obydla a samotná domová prehliadka, nakoľko žalobkyňa svoj nárok odvodzovala od vstupu do obydla a tým spojeným prekonávaním prekážky - vchodových dverí, ktoré príslušníci polície pri zákroku poškodili a vznikla nutnosť ich výmeny. Zo stanoviska Okresnej prokuratúry Bratislava I č.4Pv 136/16/1101 zo dňa 29.11.2018 - upovedomenie k žiadosti žalobkyne o preskúmanie postupu policajta, mal súd preukázané, že postup vyšetrovateľa pri domovej prehliadke v prípade postupu týkajúceho sa prekonávania prekážky pri vstupe do obydla nepovažuje za správny, keď v uvedenom upovedomení prokurátor konštatoval: „Postup vyšetrovateľa v súvislosti s dotknutou domovou prehliadkou tak považujem za správny s výnimkou časti týkajúcej sa prekonávania prekážky pri vstupe do obydla s tým spojenej predchádzajúcej výzvy a dokumentácie tejto činnosti a to v rozsahu procesnej zodpovednosti orgánu trestného konania za vykonanie úkonu trestného konania, ktorý však nemal vplyv na celkovú zákonnosť úkonu ako takého.“ Na základe uvedeného možno konštatovať, že vykonanie úkonu trestného konania pri domovej prehliadke ako takej nemalo vplyv na zákonnosť úkonu, avšak v časti prekonávania prekážky pri vstupe do obydla a s ním spojenej predchádzajúcej výzvy prokurátor správnosť postupu polície nekonštatoval. Podľa §104 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho sa má takýto úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, teda zákon jednoznačne ukladá príslušníkom polície realizujúcim domovú prehliadku, pred vstupom do obydla vyzvať osobu, ktorej sa domová prehliadka týka, na dobrovoľné otvorenie vchodových dverí ako odstránenia prekážky pri vstupe do obydla, v prípade opomenutia tejto povinnosti dochádza k nezákonnému postupu polície, z ktorého plynú príslušné dôsledky. V danom prípade nemal súd prvej inštancie preukázané, že k predchádzajúcej výzve zo strany domovú prehliadku vykonávajúcich príslušníkov Policajného zboru prišlo, v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky absentuje konštatácia tejto skutočnosti, uvádza sa len poškodenie vchodových dverí vstupom z vonkajšej strany. Pri prekonávaní prekážky pri vstupe do obydla príslušníci Pohotovostného policajného útvaru KR PZ Bratislava, pred tým ako pristúpili k násilnému vstupe do obydla, nepoužili žiadnu výzvu zazvonením, zabúchaním prípadne slovne ako predpokladá Trestný poriadok a zákon o Policajnom zbore, hneď po príchode k bytu začali technickými prostriedkami poškodzovať vchodové dvere, čo vyplýva z údajov v zápisnici o domovej prehliadke a z jej fotodokumentácie a taktiež z výpovede svedka K.. Žalovaný predložil ako dôkaz procesnej obrany v priebehu konania záznam k vykonaniu domovej prehliadky Krajského riaditeľstva PZ SR datovaný 15.3.2018 ako stanovisko vyšetrovateľa vykonávajúceho domovú prehliadku, v ktorom npor. B.. Q. A. konštatuje, že z dôvodu odstupe času ako i toho, že sa ako vyšetrovateľ za posledný rok zúčastnil viacerých takýchto prehliadok, nevie s istotou uviesť, akým spôsobom bola v tomto konkrétnom prípade realizovaná predchádzajúca výzva pred samotným vstupom do obydla, teda či sa pri byte nachádzal zvonček, ktorým bolo zvonené alebo zvonček nebol a bolo na vchodové dvere klopané. Súčasťou predloženého dôkazu je aj záznam rovnako datovaný

15.3.2018, v ktorom je uvedené nasledovné: „Pri vstupe do bytu v K., Ž.L. F. Č.. X/E boli poškodené vstupné dvere bytu po márnej výzve na otvorenie, k inej hmotnej škode nedošlo.“ Predložený dôkaz bol preukázateľne vyhotovený v časovom horizonte po realizovaní predmetnej domovej prehliadky, žalovaný v rámci predkladania dôkazov procesnej obrany pred otvorením pojednávania vo veci samej tento dôkaz nepredložil, súd prvej inštancie mal teda dôvodné pochybnosti o jeho výpovednej hodnote. Vyšetrovateľ ako vedúci skupiny realizácie procesného úkonu domovej prehliadky vykonanej dňa 15.3.2018, nevedel s istotou uviesť, či v danom prípade príslušníci policajného zboru pred násilným otvorením vchodových dverí na obydli žalobkyne, realizovali zákonnú predchádzajúcu výzvu na dobrovoľné otvorenie dverí a súčasne sa v zázname uvádza, že boli poškodené vstupné dvere po márnej výzve na otvorenie. Súd predložený dôkaz a s ním spojenú argumentáciu žalovaného neprijal, konštatovanie o dodržaní zákonného postupu pri vstupe do obydli uskutočnením predchádzajúcej výzvy pred samotným vstupom malo byť uvedené v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky dňa 15.8.2018, spisanej v deň uskutočnenia domovej prehliadky, ktorá je jednoznačne relevantným dôkazom o priebehu domovej prehliadky a dodržaní zákonného postupu policajného orgánu pri realizovaní prehliadky. Postup policajného orgánu v časti domovej prehliadky týkajúcej sa vstupu do obydli žalobkyne nebol správnym úradným postupom.

1.4. Žalobkyňa dôkaznými prostriedkami procesného útoku preukázala rozsah samotnej škody, s to vyjadrením spoločnosti Lock service, s.r.o. so sídlom Suvorovova 42, Pezinok, IČO: 44 674 902 zo dňa 3.9.2020, vykonávajúcej opravu vchodových dverí, z ktorého vyplynula potreba výmeny dverí, nakoľko dvere nebolo možné opraviť tak, aby sa dali riadne používať. Rovnako žalobkyňa dokladmi o zaplatení sumy 1.116,-€ preukázala, že uvedenú sumu za opravu dverí uhradila ona, a to časť do pokladne spoločnosti vykonávajúcej opravu a časť zo svojho bankového účtu na účet tejto spoločnosti. Súd prvej inštancie mal za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (postupom príslušníkov polície pri vstupe do obydli) spočívajúcim v nedodržaní zákonného postupu a vzniknutou škodou, majetkovou ujmu na vchodových dverách žalobkyne, vzniknutá škoda je v priamej súvislosti s nezákonným postupom štátneho orgánu. V prípade realizovania predchádzajúcej výzvy na otvorenie pred násilným otvorením vchodových dverí by podľa záverov súdu svedok K. dvere otvoril, keďže tak v konečnom dôsledku aj urobil hneď, ako zistil, že príslušníci polície sa dvere násilnou formou snažia otvoriť. Žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno, v konaní bolo preukázané splnenie všetkých troch zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, súd posúdil žalobu ako dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny, predstavujúcej majetkovú ujmu spôsobenú žalobkyňou zo strany žalovaného nesprávnym úradným postupom.

1.5. Rozhodnutie v časti úrokov z omeškania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami §517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Žalovaný sa s peňažným plnením dostal do omeškania, a preto súd priznal žalobcovi oprávnené požadovaný zákonný ročný úrok z omeškania, určený zo žalovanej istiny odo dňa nasledujúceho po dni doručenia odpovede na predbežné prerokovanie nároku žalobkyne ako prvého dňa omeškania do zaplatenia.

1.6. O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) h) C.s.p., ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol alebo, ak sa nestotožní s uvedeným návrhom, aby uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na predmet konania a obsah napadnutého rozhodnutia keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala existenciu nesprávneho úradného postupu, keď mal za to, že príslušníci Policajného zboru neuskutočnili výzvu na otvorenie dverí pred vstupom do bytu žalobkyne použitím sily a nestotožnil s jeho procesnou obranou, podľa ktorej k výzve došlo a jediným pochybením boli administratívne nedostatky zápisnice o vstupe do obydli, vykonanej v deň vstupu. Žalovaný považoval rozhodnutie súdu za nesprávne.

2.1. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bol preukázaný nesprávny postup pri vstupe do obydli žalobkyne, čo má podľa názoru súdu vyplývať zo stanoviska Okresnej prokuratúry Bratislava I č. 4Pv 136/16/1101 zo dňa 29.11.2018, v ktorom prokurátor konštatoval: „Postup vyšetrovateľa v súvislosti s dotknutou domovou prehliadkou tak považujem za správny s výnimkou časti týkajúcej sa prekonávania prekážky pri vstupe do obydli s tým spojenej predchádzajúcej výzvy a dokumentácie tejto činnosti a to v rozsahu procesnej zodpovednosti orgánu trestného konania za vykonanie úkonu trestného konania, ktorý však nemal vplyv na celkovú zákonnosť úkonu ako takého.“ Žalovaný mal za to, že súd uvedené stanovisko nesprávne vyhodnotil. Prokurátor v predmetnom stanovisku priamo uvádza, že postup vyšetrovateľa je správny, pričom je zrejmé, že pochybenie policajtov malo nastať pri zdokumentovaní vstupu do obydli, nie v nevykonaní jednotlivých

úkonov, ktoré pri takomto vstupe do obydlija príslušný zákon ukladá. Išlo teda o administratívny nedostatok, nie konštatovanie nesprávneho úradného postupu, z ktorého by bolo možné odvodiť vznik nároku na náhradu škody. Aj zo záznamu Krajského riaditeľstva Policajného zboru SR zo dňa 15.03.2018 je zrejmé, že bola uskutočnená výzva pred vstupom do obydlija. Skutočnosť, či si príslušník Policajného zboru, ktorý zásah vykonal, s odstupom času nepamätá, či bola predchádzajúca výzva uskutočnená alebo nie, považujeme za irelevantnú, nakoľko samotný príslušník npor. B.. Q. A. v zázname k vykonaniu domovej prehliadky uvádza, že sa zúčastnil viacerých takýchto zákrokov, s poznámkou, že je zvyčajne z jeho strany takáto výzva vykonaná. Takéto vyjadrenie nie je dôkazom, že výzva uskutočnená nebola. Naďalej mal žalovaný za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup, ktorý by zakladal pre žalobkyňu vznik nároku na náhradu škody. Navyše cieľ vstupu do obydlija bol naplnený, keďže bola zadržaná hľadaná osoba a teda bol naplnený účel policajnej akcie.

3. K odvolaniu žalovaného a vyjadrila žalobkyňa, ktorá žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Namietala, že žalovaný si v rámci odvolania opätovne zamieňa a nerozlišuje medzi samotnou domovou prehliadkou, ktorú vykonávali príslušníci finančnej polície národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru MV SR a prekonávanie prekážky pri vstupe do obydlija, ktorú vykonávali príslušníci Pohotovostného policajného útvaru KR PZ Bratislava, ktorých si v rámci výkonu domovej prehliadky vyžiadali zasahujúci policajti národnej jednotky finančnej polície Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru práve na tento účel. Títo pred tým, ako začali násilím vstupovať do obydlija nepoužili žiadnu výzvu (napr. zazvonením, zabúchaním a slovnou výzvou), tak ako to predpokladá Trestný poriadok a zákon o Policajnom zbore a po príchode k bytu o 06.00 hod hneď začali technickými prostriedkami poškodzovať vchodové dvere. Ona svoj žalobou uplatnený nárok na náhradu škody voči štátu odvodila z postupu príslušníkov polície pri domovej prehliadke, vykonanej dňa 15.3.2018, pri realizovaní ktorej došlo k takému poškodeniu vchodových dverí na obydli žalobkyne, že bola nutná výmena dverí, za ktorú zaplatila žalobkyňa sumu vo výške žalovanej istiny. Súd správne právne vyhodnotil skutkový stav, že v danom prípade sa jedná o dva nezávislé úradné postupy, ktoré treba posudzovať a skúmať z hľadiska zákonného postupu oddelene, a to vstup do obydlija a samotná domová prehliadka, nakoľko žalobkyňa svoj nárok odvodzovala od vstupu do obydlija a tým spojeným prekonávaním prekážky - vchodových dverí, ktoré príslušníci polície pri zákroku poškodili a vznikla nutnosť ich výmeny. Zo stanoviska Okresnej prokuratúry Bratislava I č.4Pv 136/16/1101 zo dňa 29.11.2018 - upovedomenie k žiadosti žalobkyne o preskúmanie postupu policajta je jednoznačne preukázané, že postup vyšetrovateľa pri domovej prehliadke v prípade postupu týkajúceho sa prekonávania prekážky pri vstupe do obydlija nepovažuje za správny, keď v uvedenom upovedomení prokurátor konštatoval: „Postup vyšetrovateľa v súvislosti s dotknutou domovou prehliadkou tak považujem za správny s výnimkou časti týkajúcej sa prekonávania prekážky pri vstupe do obydlija s tým spojenou predchádzajúcej výzvy a dokumentácie tejto činnosti a to v rozsahu procesnej zodpovednosti orgánu trestného konania za vykonanie úkonu trestného konania, ktorý však nemal vplyv na celkovú zákonnosť úkonu ako takého.“

3.1. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že vykonanie úkonu trestného konania pri domovej prehliadke ako takej nemalo vplyv na zákonnosť úkonu, avšak v časti prekonávania prekážky pri vstupe do obydlija a s ním spojenou predchádzajúcej výzvy prokurátor správnosť postupu polície nekonštatoval. Podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho sa má takýto úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, teda zákon jednoznačne ukladá príslušníkom polície realizujúcim domovú prehliadku, pred vstupom do obydlija vyzvať osobu, ktorej sa domová prehliadka týka, na dobrovoľné otvorenie vchodových dverí ako odstránenia prekážky pri vstupe do obydlija, v prípade opomenutia tejto povinnosti dochádza k nezákonnému postupu polície, z ktorého plynú príslušné dôsledky. V konaní žalovaný nepreukázal, že k predchádzajúcej výzve zo strany domovú prehliadku vykonávajúcich príslušníkov Policajného zboru prišlo, v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky absentuje konštatácia tejto skutočnosti, uvádza sa len poškodenie vchodových dverí vstupom z vonkajšej strany. Pri prekonávaní prekážky pri vstupe do obydlija príslušníci Pohotovostného policajného útvaru KR PZ Bratislava, pred tým ako pristúpili k násilnému vstupu do obydlija, nepoužili žiadnu výzvu zazvonením, zabúchaním prípadne slovnou ako predpokladá Trestný poriadok a zákon o Policajnom zbore, hneď po príchode k bytu začali technickými prostriedkami poškodzovať vchodové dvere, čo vyplýva z údajov v zápisnici o domovej prehliadke a z jej fotodokumentácie a taktiež z výpovede svedka K.. Úradný záznam, na ktorý poukazuje žalovaný, datovaný 15.3.2018 ako stanovisko vyšetrovateľa vykonávajúceho domovú prehliadku, o predchádzajúcej výzve nekonštatuje, nakoľko v tomto zázname npor. B.. Q. A. konštatuje, že z dôvodu odstupe času ako i toho, že sa ako vyšetrovateľ

za posledný rok zúčastnil viacerých takýchto prehliadok, nevie s istotou uviesť, akým spôsobom bola v tomto konkrétnom prípade realizovaná predchádzajúca výzva pred samotným vstupom do obydla.

4. Žalovaný v replike zotrval na dôvodoch svojho odvolania a odvolacom petíte. S tvrdeniami žalobkyne vo vyjadrení sa nestotožnil a mal zato, že postup príslušníkov Policajného zboru pri predmetnom zákroku bol správny. Keďže neexistuje na to príslušný orgán, ktorý by konštatoval existenciu nesprávneho úradného postupu a nie je daná právomoc súdu toto posúdiť, trval na tom, že podané odvolanie je dôvodné a rozsudok súdu je nesprávny.

5. Žalobkyňa nevyžila svoje právo a dupliku nepodala.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha voči žalovanému náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci voči štátu (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) z titulu nesprávneho úradného postupu príslušníkov polície pri domovej prehliadke vykonanej dňa 15.3.2018 pri prekonávaní prekážky pri vstupe do bytu nakoľko nedošlo z ich strany pred násilným otvorením dverí k predchádzajúcej výzve na otvorenie vchodových dverí v zmysle § 104 ods. 1 Trestného poriadku a pri realizovaní ktorej došlo k poškodeniu vchodových dverí na byte žalobkyne čím jej vznikla škoda vo výške 1.116,-€.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

8.1. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

8.2. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

8.3. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

8.4. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

8.5. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

8.6. Podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

8.7. Podľa § 104 ods. 2 Trestného poriadku postup podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak tomu bráni závažná prekážka a vec neznesie odklad alebo ak by predchádzajúca výzva bola zjavne neúspešná.

8.8. Podľa § 78 ods. 5 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore štát zodpovedá aj za škody spôsobené Policajným zborom alebo policajtmi v súvislosti s plnením ich úloh ustanovených týmto

zákonom; to neplatí, ak k spôsobeniu škody došlo v dôsledku protiprávneho konania osoby alebo oprávneného zákroku policajta.

8.8. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia obmedziť sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne, doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.6.2022, č.k. 9Co/103/2021-154 inštruoval súd prvej inštancie akými úvahami sa má uberať, keď bude potrebné vyriešiť otázku či úradný postup príslušníkov Policajného zboru uskutočnený podľa § 104 Trestného poriadku pri vstupe do obydľia je v súlade so zákonom, keď správnosť úradného postupu treba posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejne moci smeruje aby nebol prekročená miera na dosiahnutie účelu trestného konania na úkor práva jednotlivca na súkromie. V prípade ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o nesprávnom úradnom postupe, ako prvého predpokladu pre priznanie vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom bude potrebné dôsledne skúmať príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a náhradou škody a následne v prípade preukázania príčinnej súvislosti zaoberať sa výškou skutočnej škody, ktorú výšku žalovaný počas konania spochybňoval.

10. Súd prvej inštancie viazaný kasačnou záväznosťou rozhodnutia odvolacieho súdu s odkazom na ust. § 391 ods. 2 C.s.p. a závery odvolacieho súdu (pozri odsek 1.1. a 9.) správne zaviazal žalovaného k povinnosti k náhrad škody vo výške 1.116,-€ spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.116,-€ od 1.5.2019 do zaplatenia. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania riadne zhodnotil, keď dôsledne rozviedol ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých jednotlivých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd prvej inštancie citoval vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., Trestného poriadku a zákona č. 171/1993 Z.z., ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie s ohľadom na vykonané dokazovanie odôvodnil a podrobne a detailne uviedol (pozri odsek 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku) ako dospel k záveru, že postup policajného orgánu v časti domovej prehliadky týkajúceho sa vstupe do obydľia žalobkyne bol nesprávnym úradným postupom, lebo v danom prípade nemal preukázané, že k predchádzajúcej výzve zo strany domovú prehliadku vykonávajúcich príslušníkov Policajného zboru SR prišlo. Rovnako primerane vysvetlil (pozri odsek 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku) ako dospel k záveru o preukázaní príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (postupom príslušníkov polície pri vstupe do obydľia) spočívajúcim v nedodržaní zákonného postupu a vzniknutou škodou, majetkovou ujmu na vchodových dverách žalobkyne, ktorá škoda, ktorú výšku žalobkyňa preukázala dôkaznými prostriedkami procesného útoku je v priamej súvislosti s nezákonným postupom štátneho orgánu. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje a k podstatným dôvodom odvolania žalovaného považuje potrebné uviesť nasledovné fakty.

11. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie stanovisko Okresnej prokuratúry Bratislava I č. 4Pv 136/16/1101 zo dňa 29.11.2018 nesprávne vyhodnotil. Prokurátor v predmetnom stanovisku priamo uvádza, že postup vyšetrovateľa je správny, pričom je zrejmé, že pochybenie policajtov malo nastať pri zdokumentovaní vstupe do obydľia, nie v nevykonaní jednotlivých úkonov, ktoré pri takomto vstupe do obydľia príslušný zákon ukladá. Išlo teda o administratívny nedostatok, nie konštatovanie nesprávneho úradného postupu, z ktorého by bolo možné odvodiť vznik nároku na náhradu škody.

11.1. Odvolací súd nepovažuje túto námietku žalovaného za dôvodnú. Ustanovenie § 104 Trestného poriadku o predchádzajúcej výzve poukazuje na podmienku, ktorá predchádza samotnému výkonu domovej prehliadky, osobnej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov alebo prehliadky pozemku. Podmienkou je predchádzajúca výzva toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať (teda vlastníka alebo užívateľa dotknutých priestorov či pozemku, alebo osoby, na ktorej sa má vykonať

osobná prehliadka, vrátane osoby zadržanej, zatknutej, či osoby, ktorá sa berie do väzby, ak je podozrenie, že má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie). Obsahom výzvy je výslovné vyzvanie osoby na dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu. Prehliadku je možné vykonať len vtedy, ak policajt osobu vyzval a výzva nepriniesla kladný výsledok. Obsah predchádzajúcej výzvy, ako aj reakcie toho, kto bol vyzvaný, je potrebné uviesť v zápisnici.

11.2. Nesprávnym úradným postupom sa rozumie porušenie pravidiel pre správanie sa štátneho orgánu pri akejkoľvek činnosti spojenej s výkonom jeho právomoci ak pri nej alebo v jej dôsledku došlo k porušeniu právnych predpisov upravujúcich správanie sa štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Musí ísť o postup pri plnení úloh štátneho orgánu a postup slúži výkonu štátnej (verejnej) moci. V súlade s ustálenou súdnou praxou možno nesprávny úradný postup vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného právneho postupu štátneho orgánu. V prejednávanej veci nebolo v konaní preukázané, že zo strany príslušníkov polície pred samotným výkonom domovej prehliadky došlo k výzve na dobrovoľné otvorenie vchodových dverí ako odstránenia prekážky pri vstupe do obydlija. Príslušníci polície domovú prehliadku napriek tomu vykonali a ich postupom došlo k porušeniu právnych predpisov a to konkrétne ustanovenia § 104 Trestného poriadku a s tohto dôvodu sa nejedná len o administratívny nedostatok ale nesprávny úradný postup, z ktorého plynú príslušné dôsledky.

11.3. Podľa čl. 142 ods. 1 Ústavy SR na rozhodovanie o náhrade škody je príslušný všeobecný súd. Posúdenie správnosti úradného postupu orgánu verejnej moci (t.j. aj orgánov polície) je v konaní o náhradu škody v zmysle § 514/2003 Z.z. v právomoci všeobecného súdu, ktorý rozhoduje v konaní, keď zákonodarca v snahe postihnúť čo možno najväčší okruh pochybení orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci - nepristúpil k definícii "nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci" prenechajúc to na rozhodovaciu činnosť a vlastné uváženie súdov, judikatúry, príp. právnej vedy. V zákone č. 514/2003 Z.z. len príkladom uviedol pochybenia orgánu verejnej moci, ktoré spadajú pod "nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci". Z vyššie uvedených dôvodov preto záverom súdu prvej inštancie o nesprávnom úradnom postupe (pozri odsek 29 odôvodnenia napadnutého rozsudku) nie je čo vytknúť.

12. Ďalšími námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal keď v odvolaní len zotrval na všetkých argumentoch ako v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto ale nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov a nie sú spôsobilé spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V konaní nevyplývali najavo ani také vady konania, ktoré by mali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Samotná skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalovaného o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., Trestného poriadku a zákona č. 171/1993 Z.z. a ani nepoprel ich účel a význam, keď dospel k záveru že žaloba žalobkyne je dôvodná z dôvodov uvedených vyššie.

12.1. Z rovnakých dôvodov sa odvolací súd nezaoberal ani námietkami žalovaného uvedenými v replike (pozri odsek 4.) keďže sa v prevažnej miere jedná o totožné námietky ako v odvolaní a v prípade nových námietok na tieto odvolací súd nemá prečo prihliadať a to s poukazom na ustanovenie § 373 ods. 4 C.s.p. podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

13. Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.) vrátane výroku o náhrade trov konania o ktorých súd prvej inštancie

správne rozhodol vzhľadom na celkový úspech žalobkyne v konaní v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p..

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa a preto jej vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).